

Naturstyrelsen
Haraldsgade 53,
2100 København Ø,

Sendt pr e-mail; mokro@nst.dk

10. februar 2015

Hørings svar fra Naturbeskyttelse.dk med forslag til plan for stormfaldsarealer efter stormene i efteråret 2013

Naturbeskyttelse.dk vil gerne benytte lejligheden til at kommentere Naturstyrelsens planer for gentilplantning af statsskove der rammes af stormfald. Hørings svaret er primært en kommentar til "politik for gentilplantning efter stormfald i 2013" og "biodiversitet på arealerne efter stormfald".

Naturbeskyttelse.dk arbejder for at sikre fremgang for naturen generelt og biodiversiteten i særdeleshed. Derfor finder vi det umiddelbart positivt, at Naturstyrelsens italesætter hvordan biodiversiteten prioriteres højt, når der planlægges for statsskove der rammes af stormfald.

Men når man nærlæser den politiske plan med de generelle retningslinjer, samt de konkrete planer der foreligger for Stråsøkomplekset i Vestjylland, og Frøslev- og Bommerlund plantage i Sønderjylland, bliver det klart, at Naturstyrelsens ambitionsniveau i forhold til biodiversitet er alt for lav.

Naturstyrelsen henviser selv til de nationale og internationale forpligtigelser, Danmark har på biodiversitetsområdet, og disse bliver italesat i målet med gentilplantning efter stormfald. Problemet er bare, at ambitionerne er utilstrækkelige, - eller rettere at de overskygges af andre formål. For som det fremgår af den politik, Naturstyrelsen har fremlagt, er følgende prioriteringskriterier gældende:

- 1) fremme opbygningen af robuste skove,
- 2) sikre skovens produktion,
- 3) bevare og øge skovenes biologiske mangfoldighed og
- 4) sikre, at hensynet til landskab, naturhistorie, kulturhistorie, miljøbeskyttelse og friluftsliv kan tilgodeses.

I de konkrete planer er det tydeligt, at det er de to førstnævnte punkter, der er afgørende for, hvad der faktisk kommer til at ske på de stormfaldsramte arealer. Og sat på spidsen, så kommer hensyn til biodiversiteten primært i spil, hvor det passer ind i produktionen, i form af at lade ved

ligge tilbage, når det er urentabelt at oparbejde, samt at tilplante med lidt mere løvtræ end tidligere og så overlade en mindre del af arealerne til naturlig succession eller lysåben natur.

Biodiversiteten er trængt i skovene, hvilket fremgår af mange videnskabelige rapporter. Eksempelvis påpeger Institut for Geovidenskab og Naturforvaltnings i en evaluering af indsatsen for biodiversiteten fra 1992 til 2012, "at indsatsen for skovenes biodiversitet og specielt de truede arter ikke har været målrettet og omkostningseffektiv".

Hvis Naturstyrelsen og Miljøministeren for alvor ønskede at bremse tabet af biologisk mangfoldighed, ville følgende kriterier gøre sig gældende:

- Det skulle ikke kun arbejdes for naturnær skovdrift, men for helt at tage skoven ud af produktion og lade den være urørt.
- Der skulle ikke ske en gentilplantning, men i stedet for en naturlig succession.
- Der skulle efterlades markant større arealer (end de planlagte 10%) til lysåben natur.
- Der skulle aktivt tænkes store dyr ind i skovforvaltning.

Problemstillingen i Naturstyrelsens politik er, at trods gode hensigter, er der simpelthen ikke nok, der reelt fremmer en langsigtet og holdbar udvikling af biodiversiteten. For selvom man planter flere arter i bevoksningerne, er det ikke tilstrækkeligt, når træerne er plantet med skovdrift for øje, hvor træerne planlægges fældet. Desuden er den økonomiske gevinst Naturstyrelsen kan forvent at opnå ved skovdriften meget begrænset. Både ud fra en økonomisk og biologisk betragtning, finder vi ikke, at det er hensigtsmæssigt at bruge en masse ressourcer på at rydde op og genplante.

Det virkemiddel der er bedst for biodiversiteten i skove, er at henlægge dem til *urørt skov*, hvilket undersøgelser af tyve år indsats for biodiversiteten fastslår. Dette er i langt de fleste tilfælde det mest omkostningseffektive virkemiddel. Vismændene har konkluderet, at hvis Danmark skal nå målet om at stoppe arternes tilbagegang, er der et behov for at udlægge i alt 39.000 hektar urørt løvskov, mens 8.000 hektar nåleskov skal ryddes. Det svarer til cirka til 50 % af statsskovens areal, hvilket kunne være et godt pejlemærke for hvor stor en procent del af de stormramte skove som lades urørt i forvaltningsplanen. Det skal bemærkes, at med urørt skov så menes der ikke, at der ikke kan naturplejes og fældes til gavn for biodiversiteten, men at aktiviteterne har til formål at gavne truede arter, og ikke med salg af tømmer for øje.

Vi anbefaler Naturstyrelsen i de storramte områder at gøre følgende:

- 1) Droppe formålet om at have profitoptimeret skovdrift i de områder der er ramt af stormfald.**
- 2) Som udgangspunkt lade naturlig succession råde, frem for en planlagt tilplantning.**
- 3) At lade større dele af skoven overgå til lysåbne biotoper. I Naturstyrelsens politik nævnes målet med 10 % lysåben natur ud af det samlede skovareal, hvilket mindst burde være 25 %. Og dertil kan det tilføjes, at der gerne skal satses på en mangesidig lysåben naturtyper**

i skovene; eksempelvis med skovenge, moser, vandhuller og hedearealer.

- 4) At der i højere grad udsættes store dyr eksempelvis heste og kvæg, der via forstyrrelser vil bidrage til at holde skoven mere lysåben til gaven for en lang række truede arter.
- 5) At også skoven omkring stormfaldsarealerne tænkes ind i forvaltningsplanerne, og at der i disse dele af skoven forvaltes med henblik på at gavne skovens truede arter. Specielt er det vigtigt, at bevare gammel skov, samt at større naturlig dynamik aktivt tænkes ind som de mest effektive virkemidler til at standse artstabet i skovene på.

Venlig hilsen

Peder Størup

Naturbeskyttelse.dk